

Beretning 2015

Sorrig og glæde de vandre til hobe,
lykke, ulykke de gange på rad,
medgang og modgang hinanden tilråbe,
solskin og skyer de følges og ad

Sådan lyder indledningslinierne i Kingos gamle salme, og sådan udviklede året sig for os.

Ulla døde på Herlev hospital d.21.september efter et kort og hæftigt forløb uden smerter og uden at være kommet til bevidsthed, og desværre uden at vi kunne få sagt farvel til hinanden. Selv om udgangen ikke var uventet, så var det et slemt slag.

Når jeg læser mine dagbogsoptegnelser, kan man følge hendes stadig større smerter, som hun dels behandlede dels slog hen. Selv i de sidste dage peb Ulla ikke.

Det har efterfølgende slået mig, at Ulla i den sidste tid talte meget om sin egen og min barndom og sammenlignede vores vilkår, og derudover mange gange betroede mig, hvor glad hun var for min støtte og alt det, jeg gjorde for hende, og oftere skulle have et kram.

Jeg er overbevist om, at Ulla var nået til et punkt, hvor hun så alt det, hun levede højt på, fortone sig: vandreturene, naturoplevelserne, rejserne. Livet havde ikke længere den kvalitet, hun ønskede sig. Hun ville ikke mere.

Asken vil blive spredt i Sverige næste år.

De to familier i Skovlunde har bakket pænt op om mig, og hele banden – inkl. Oliver's veninde Viktoria – tilbragte nogle dage af efterårsferien på Källaremoen.

Så kan vi glæde os over, at hun med utrolig viljestyrke gennemførte turen til Grønland. Min ængstelse for forløbet blev gjort til skamme.

Det var gennem rigtig mange år hendes helt store drøm, som nu gik i opfyldelse, og hun nød hvert minut af den store oplevelse, det var med den grønlandske natur, dens fjelde, isbjerge, isbjørne og mange fugle. Og i det mest utrolige, flotte vejr. (<http://www.ujr.dk/html/gronland.html>).

Kort efter hjemkomsten kunne vi fejre vores 48. bryllupsdag – som altid på en god restaurant – og det blev en rigtig god aften, hvor Ulla kunne spise med.

Forinden havde Ulla set nogle af hendes større ideer og ønsker realisere sig:

I Sverige tegnede hun en udvidelse med en garage til vores maskinpark, og fulgte Davids og entreprenørens byggeaktiviteter, til det hele stod færdigt, efter at David havde brugt 98 timer på projektet. I øvrigt er en stor del af brædderne savet af vores egne træer. Men selv om hun gerne selv ville male bygningen, havde hun ikke kræfter til at stå så længe.

I Herlev tegnede og målte hun erstatningen af den gamle terrasse med kraftige, brede brædder af douglasgran, og hun nåede at se den færdig med det gelænder og den trappeføring, som hun ønskede sig.

I kælderen blev det afslidte, malede gulv belagt med fliser. Vægge og lofter blev malet, nye skabe sat op, så hele kælderen nu fremstår indbydende. I det hele taget fik huset en større renovering.

Det gjorde nok også sit til, at huset fik en så høj vurdering, at vi kunne få en økonomisk god omlægning af vores lån.

Vi nåede også at få lavet et rigtigt, notarberigtiget testamente, som vi længe havde talt om, mens vi desværre ikke fik ordnet ejerforholdene til huset i Sverige som planlagt.

I første halvdel af året levede Ulla op, når vi kom til Sverige, men kræfterne rakte ikke til at sætte haven til og lave de årlige haveplaner. Men hun frydede sig, da Jasmin og Michelle besøgte os til bededagsferien.

Senere lå hun meget i sengen eller sad på sin yndlingsplads på verandaen og kikkede på hendes fugle, som hun skrev i mandtal på små sedler. Ullas sidste Sverigesbesøg blev 10.-14.9 – stort set sovende.

Årets svenske historie var, at seks af Svends (fra Kårebo) tyrekalve var taget på udflugt – alene – og inspicerede Källaremoen på deres vej til *Bokelund*. Hertil var Svend og jeg kommet netop som de ankom, og vi fik dem vendt og med bilen styret dem tilbage til deres græsmarker.

Jazzfestivalen er et fast indslag i året, og vi havde to aftner sammen. Den brasilianske koncert i Koncerthuset med *Gilberto Gil* måtte hun opgive (Christian tog med i stedet), mens hun oplevede den anden med *Dianna Reeves* og dertil en aften i Nyhavn.

På familiefrenten kunne vi glæde os over, at Flemming blev ansat i et fransk firma *Acteon*, som sælger udstyr til tandlæger. Det er dog ikke nogen dans på roser: der er langt fra fransk til nordisk kultur.

Christian undgik statens flyttecirkus, hvor en del af styrelsen ellers bliver sendt til Ålborg.

Der var familietræf i maj i Meretes sommerhus på Kegnæs med et dejligt gensyn med Als.

Der blev endnu en tur til min fødeegn, da vi gamle studenter markerede 55 årsdagen for vores hue. Det blev en hyggelig - og som noget nyt – en nostalgisk dag.

Jeg havde, inden vi mødtes, gået en tur til Fiskerhytten, og dagen efter brugte jeg formiddagen på at gå en lang tur gennem byen, hvor meget naturligtvis er forandret.

Jeg har investeret i en guldkrone og to øjenoperationer for grå stær, som bestemt var pengene værd, da jeg efter 20 minutters operation kunne forlade øjenlægen med helt normalt syn, så nu er brillerne lagt væk.

I november var jeg på rundtur hos den jyske familie: Inger Lise og Birger. Merete og Mogens, Diana og Bjarke samt naturligvis min onkel, med hvem jeg tilbragte en dag i Horsens, hvor jeg jo har opholdt mig meget med familien og på egne ferier i 1950'erne.

Jeg er inviteret til at holde jul i Skovlunde, men har valgt at fastholde at være i Sverige, som har været rammen om vores jul de sidste mange år med de traditioner, vi så har opbygget der

Nytår bliver også som den plejer med Herdis og Stig.

Jeg overlevede jo heldigvis mit hospitalsbesøg i Indien, da jeg fyldte 70, så nu vil jeg gerne invitere jer til at deltage i en lille fest, når jeg fylder 75.

Derfor vil jeg bede jer sætte X ved lørdag d. 1.oktober, Nærmere om tidspunkt mm følger.

Glædelig jul og godt nytår